

Илюстрация три пъти седмично
въ неделника, сред
всички.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-годи.
60 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонаментът изпраща на
всяко 1-во число отъ ме-
сеца. — Винаги предплатя

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Телефонъ № 281.

Ценитъ за обявитъ еж.
За кв. сантиметр 2-30
лв. за година, вѣчава,
некролов 1-30 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
мени, циркуляри и пр. отъ
коли по 150 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.

Всичко, що се отнася до
вѣстника се адресира: до
"Търгов.-Промисленна За-
щита", Варна, "Безчалъ" 8.

БЪЛГАРСКА ГЕНЕРАЛНА БАНКА

Акционерно Дружество основано въ 1906 год.

отъ

Banque de Paris et des Pays-Bas, Paris,
Banque Commerciale Hongroise de Pest, Budapest,
Allgemeine Oesterr. Boden-Credit-Anstalt, Vienne.

Капиталъ напълно внесенъ лв. зл. 50,000,000.

Централа СОФИЯ

клонове: Варна, Бургасъ, Пловдивъ, Русе и Ломъ

КОРЕСПОНДЕНТИ ВЪ ВСИЧКИ ГРАДОВЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ И ЧУЖБИНА.

ИЗВЪРШВА ВСЪКАКВИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ.

Приема **ВЛОГОВЕ** по сметка и сестовни книжки.

СКОНТИРА търговски полици.

Права **АВАНСИ** срещу депозитъ на **СТОКИ**.

Извършва преводи за всички по-големи градове въ България и странство.

Телегр. адресъ: Генералбанкъ.

Телефонъ Варна № 88.

I-ВА БЪЛГАРСКА ЮТЕНА ФАБРИКА „КИРИЛЪ“ (Акц. Д-во) Варна

Произвежда и има постоянно на складъ

ЗЕБЛА (кеневири) **ЗЕБЛА** (кеневири)

Всички видове и размѣри

ТОРБИ (чували) **ТОРБИ** (чували)

за храна, брашно, кашкавалъ, пашкули, вълна и др.

КАРПЕТИ (пжтеки) **КАРПЕТИ** (пжтеки)

Разни колъори и широчини.

ТЮТЮНЕВЪ АМБАЛАЖЪ, ЧУЛЧЕТА И ДР.

Цѣни и условия най износни.

Поръчки при фабриката или склада ул. „Гургулята“ № 25.

Телефонъ фабриката № 331.

Телефонъ склада № 282.

П. Д. Папракозски — Шалмонетъ.

МАЛКО ТЪРНОВО

пѣсникътъ и железитъ му отъ природни умостворения.

Народъ, който не познава народната си
поезия, той не познава себе си, битието си;
непознато му е миналото му; непознати му сж
битовитъ му въковни възненя и тревъненя.

Не само нашиятъ народъ, но и всички други народи, които сж живѣли съ свои национални идеи, или сж преживѣвали частливни или нечастливни преживѣвания — били тѣ свободни или под робство — въ своята колективна душа сж имали само единъ способъ за да покажатъ, или по-добре, съ чувство на горестъ или радостъ да изразятъ онова, което ги е възбуждало — което е причинявало рани и болки на сърцата имъ, или, което е възбуждало възгор-

женни чувства. — което въ минути на щастлив и добротворенъ отбигил, е предизвиквало екстазъ въ душата имъ. Тоя способъ, това средство, отъ вѣки и до сега остава неизменено — едно и сжщо. То е поезията*). Дя, битовата поезия въ нейнитъ различни прояви, въ нейнитъ различни вариации — въ различнитъ ѝ *видове*, които исто-

*) Ако не се счита за такъв и повествованието по единъ условенъ начинъ чрезъ приказитъ, както тая за „турцитъ“ и „каталанцитъ“ (каталанцитъ),
Лат.

рически сж се развивали и развили единъ подиръ други; *видове* отъ които народитъ разпознаватъ само три: *епоса, мриката и драмата*.

Въ който пътъ и да върви поезията, въ положителенъ или отрицателенъ, нейната целъ, при всичко това, е *истината* въ най-високата смисълъ на думата. И въ това отношение тя занимава въ науката нейниятъ широкъ кръговоръ, разбиране на живейнитъ и общественни задачи и въпроси, като предава на всичко тона художественно, образна форма въ изложението. Поезията, особено народната поезия — които азъ смятамъ за непалисима история — бива повече художествена, повече образна, повече картина, колкото по-

вече общитъ, масовитъ чувствувания сж били силни, преживѣванията сж били тежки или афективни по душевната възбуда и егряетъ и свободитъ — да се вложи духъ и пламенностъ, да се даде образенъ изразъ на чувството, да се даде картиненъ отъекъ на душата — сж били по широкъ, по непринудени да се таятъ и били сж по-безопасни да се изразятъ. За това въ поезията*) история търсенъ и намира най-вѣрнитъ, най-точнитъ и най-картинитъ данни за събитията преживѣни отъ народитъ и, въ много случаи, данни за въковното имъ още по-далечно, като свободни или като робски, минало.

Въ зависимостъ отъ чувствуванията и индивидуалнитъ волности и свободи на творцитъ на поезията отъ маситъ и въ голѣма степенъ на интелигентността на сжщитъ мислители на народната пѣсенъ, тая последната излага фактитъ и събитията въ една художественностъ — копийна, обаче и въ най-неукитъ, най-невежественитъ маси — които предава една особена красота на затрогнатитъ чувства и на страстѣта на душата. Това е вѣрно. Но още по-вѣрно е, че и народната поезия, като „народна“, дори, е даръ природенъ, даръ, който, обаче, не на всѣко мѣсто се е рещя. Това е талантъ, който масово може да се притежава, но не за всички маси бива той достъпенъ и обладаванъ. Природната поетична дарба на малко търновскитъ жени и особено на момитъ е една отъ редкитъ. Поетичния талантъ, съ който се отличава масово малко търновското население, даже отъ двата пола, е въ нашата страна една призната рѣдкостъ, която намира своитъ обяснения въ способността на тия маси — живѣли при по-особени обществени условия, въ една оютна волностъ на живота и мисълта — да проявяватъ по възвишени чувства къмъ всички ония явления, които затрогватъ душата, да сж съ единъ повече отъ обикновено възвишенъ поетъ на мисълта и повече страстни и покусни владетели на лириката и пламенни аналитици на драмата.

Частно М. Търново въ пѣснитъ съхранява единъ голѣмъ залежъ, една натрувана съ пламенни чувства възковна фолклорна сбирка, отъ вѣкове събирани и гѣна, която

*) Въ епоса, собственно, който изобразява действията или събитията исторически въ обективна повествователна форма и характеризира спокойно — съзерцателнитъ отношения въ изразения предметъ.
Лат.

сбирка всѣга преданията и историческитъ факти и събития и всеотранно рисува народнитъ ни битъ — която е откликъ на възненята и тревъненята на народа на. Именно, отъ сжщитъ отдавнашни вѣкове, а най-главно, когато рисува теклитъ епохи въ робството тѣй, както ги е преживѣла народната душа. И всичката тая сбирка се съсредоточава въ народнитъ пѣсни, пѣсни съ смайнитъ въ чист самороденъ български духъ, най-ви, прихваща пропадаването на царството ни, споменитъ отъ миналото му, когато сж го каталанци (каталонци) владели, когато се е водила борба за народната самоохрана и независимостъ отъ и подъ робството, най-ви, възпѣващи доблестѣта и хероизма на народнитъ херои и хероини, тѣжнитъ и плачевни или радостни епохални събития и пр. и пр. — и всичко онова, което е било отъ вѣкове народна приказна историческа преживѣлица, благодатно топлина, или смъртно леденна народната душа дълъ 5 1/2 вѣка.

Не знаеме по какви причини тоя богатъ материалъ на народнитъ предания и умостворения — на епоса, лириката и драмата е останалъ недостъпенъ и остналъ е непроученъ ни отъ едно отъ нашитъ учени. А имаме последователъ, ужъ, на Яковъ Гримовитъ идеи и наука на фолклора; имаме историци и филолози; тѣ биха намѣрили въ м. търновскитъ пѣсни много богатъ материалъ за попълването на родната ни история и филология. Филологията ни, въ особенностъ — поради особеното малко-търновско *руско* наречие, което е най-малко прихвѣсно и прелетело съ варваризми, въ сравнение съ другитъ провинциални наречия въ царството и варваризмитъ му — колкото се съдържатъ въ него — повечето сж латински или старореликви*) — има много да спечели за родното евиковедение. Не по малко отъ историята и филологията би спечелила и народната ни музика. Особенитъ прихващи мотиви сж една типична редкостъ въ цѣлото нишо царство, които изтъкватъ чисто българскитъ имъ характеръ. Мелодии сладки, приятни, добре отпѣрени съ неподражаема последователностъ въ звуковитъ и въ съчетанието на чи-

*) Важни обстоятелства; установяващи фазитъ на политическитъ ига, които М. Търново е преживѣло, но които не сж превели самосъзнанието му да се откаже отъ себе си за да се асимилира съ владѣтелнитъ си народи.
Лат.

